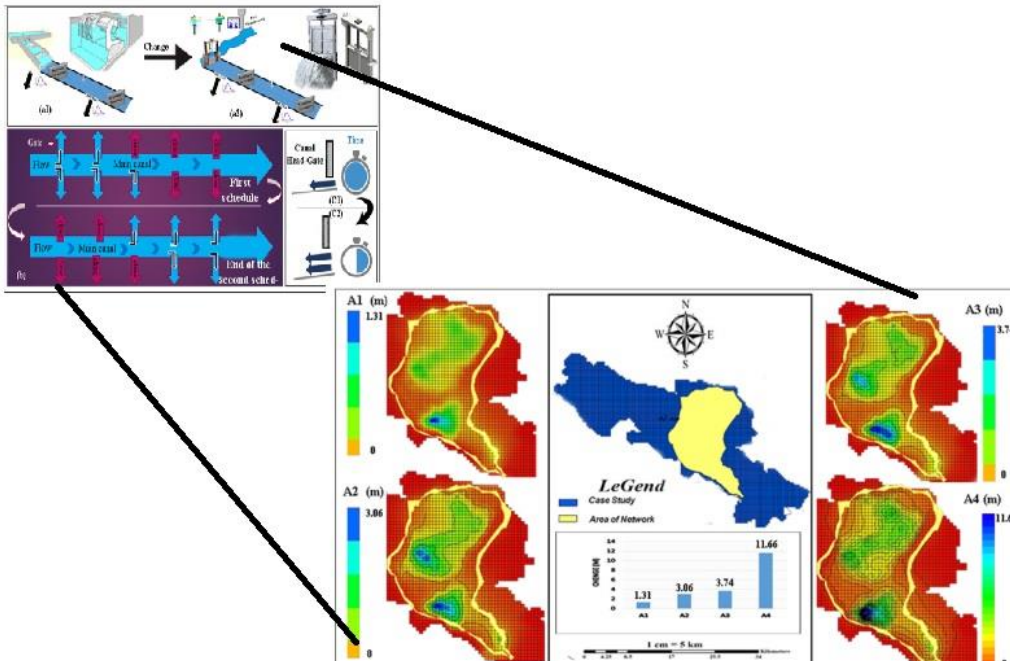

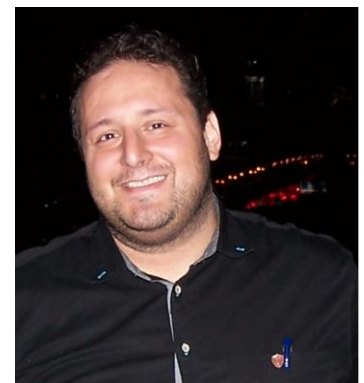
ساخت مدل فیزیکی-کامپوتری جهت احیا آبخوان

این محصول با هدف ارتقا بهره برداری سامانه های انتقال، توزیع و تحویل آب و اولویت بندی آن ها در کانال اصلی در جهت افزایش سطح آب آبخوان ارائه شد. برای این منظور روش های بهره برداری دستی بهبود یافته A_3 و A_2 ، (تغییر سازه های آبگیر A_3) (و سامانه کنترل خودکار پیشبین $CMPC$) تحت عنوان سناریو های تعادل بخشی طراحی مورد آزمون قرار گرفت. در انتها نتایج مدل سازی محصول نشان داد که در دوره کوتاه مدت (۵ ساله) متوسط میزان بالآمدگی سطح آب زیرزمینی تحت تاثیر روش $CMPC$ و در شرایط نرمال ۱۱ متر می باشد. تاثیر سناریوهای تعادل بخشی شماره دو A_2 (و سوم A_3) (به ترتیب با متوسط بالآمدگی ۳ و ۴ متر تاثیر نسبتا یکسانی بر روی سطح آب آبخوان محدوده داشته و سناریو اول A_1) (کمترین میزان اثرگذاری بر روی آبخوان با متوسط بالآمدگی ۳/۱ متر را داشته است.

دانشکده کان ابوریحان

دکتر سامان جوادی

دانشیار گروه مهندسی آب

تخصص: منابع آب

javadis@ut.ac.ir

۰۲۱-۳۶۰۴۰۹۰۶

همکاران: دکتر سید مهدی

هاشمی شاهدانی

آدرس: پاکدشت، بلوار امام رضا (ع)،

دانشکده کان ابوریحان، دانشگاه تهران

کدپستی: ۳۳۹۱۶۵۳۷۵۵

<http://abu.ut.ac.ir>